

OD. No. 2015

Naam

INDIA

ۛۛۛۛۛ

Zie ook:

Dossier P & B

[illegible]

DOSSIER No.: OD. 2015

NAAM: India

33626 . '50

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 2015

NAAM: INDIA

1. Aangelegd op verzoek van Contr.Staf dd. 31-1-52.
AOD 4c. *HA*
2. Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad aanwezig was dit bijgevoegd. aug. 70. *HA*

Speciale instructies aan ACD. (Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~ONAFGEDAAN~~

O.D. 2015

CO 141396

8

Afd./Sectie.: *art*

Dat.: *16/11*

Par.: *h*

Achtereenvolgens aan: *e*

Interne aanwijzingen A C D.

Verantw. voor
Adm. afdoening: *e*

H. ACD, namens deze
Dat.: *12/6/12*

A C D.

Dat.:

Par.:

AFD.	SECTIE	BEHANDELING	AFZ./PAR.	DAT.
<i>12/6</i>	<i>art</i>	<i>Van oudwijk moet beduidt Dr Grandrabes uit India</i>	<i>DCN 10</i>	<i>12/6</i>
<i>12/6</i>	<i>art</i>		<i>14/11</i>	
<i>12/6</i>	<i>art</i>		<i>16/6</i>	

RAPPORT VAN KB

AAN CAW I

No.: 5322

Betr.: Dr. TJANDRABOSE.

Typ.D.

Een betrouwbare medewerker meldt het volgende:

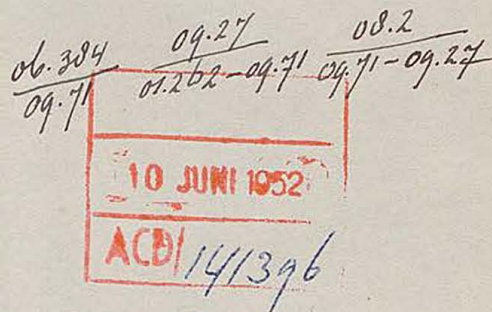
Dr. TJANDRABOSE, die eerst met de Jap. heeft gecolaboreerd, zou nu in Moskou zitten in een comité, dat zich bezig houdt met de situatie in semi-koloniale landen. Men is op het ogenblik bezig na te gaan, op welke manier Vietminh en Malaya te hulp te komen.

SOEDIRDJO heeft het bovenstaande vernomen uit een pamflet, dat door een orang-kapal hier is binnengebracht.

Na Vietminh en Malaya zullen Indonesië en Burma aan de beurt komen om te worden geholpen.

KB, 9 Juni 1952 *4*

VRIJ VOOR ACTIE

Speciale instructies aan ACD. (Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~ONAFGEDAAN~~

CO 14/1392
143240

ob 2015

O.D. 2015

Afd./Sectie: *AWT*

Dat.: *11*

Par.: *L*

Achtereenvolgens aan: *R*

Interne aanwijzingen A C D.

Verantw. voor
Adm. afdoening: *C*

H. ACD., namens deze
Dat.: *14/6/12* *B*

A C D. *48*

Dat.: *13/6/12*

Par.: *✓*

AFD.	SECTIE	BEHANDELING	AFZ./PAR.	DAT.
<i>C</i>	<i>AWT</i>		<i>ACD 10</i>	<i>14/6</i>
<i>14/6</i>	<i>KABIN</i>	<i>Zomsaplike grame adres en mis perumelia van</i>	<i>CAH 10</i>	<i>14/6</i>
		<i>De Firma</i>	<i>CAH 10</i>	<i>14/6</i>
<i>4/7</i>	<i>AWT</i>	<i>143240</i>	<i>L</i>	<i>1/2</i>
	<i>ACD</i>		<i>8</i>	

RAPPORT VAN KB

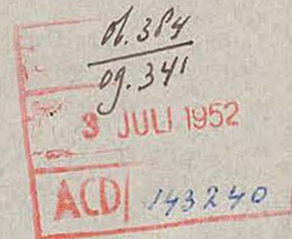
AAN CAW I

No.: 5510 (C.O. 141392)

Betr.: Dr. FARMA

Typ.D.

OP KAAN:
ACD/42
DAT: 10/7/52
PAR: 0

Van Dr. FARMA is alleen bekend, dat hij tijdens zijn verblijf alhier gelogeerd was in Hotel Pais Bas te Amsterdam.

Volgens de bekende Chinese communist GO GIEN TJWAN moet Dr. FARMA zich momenteel in Londen bevinden.

Wat het doel is van zijn verblijf aldaar is dezerzijds nog niet bekend.

KB, 2 Juli 1952

VRIJ VOOR ACTIE

RAPPORT VAN KB
AAN CAW I
No.: 5288
Betr.: Dr. FARMA
Typ.E.

oh - SOENITO had Zaterdag 1.1. ten eten gevraagd Dr. FARMA, Indiase medicus. Deze is doende een boek te schrijven over het Indonesische Nationalisme. SOENITO meent dat Dr. FARMA geen communist is, maar wel progressief. Dr. FARMA heeft zich in zeer ongunstige zin uitgelaten over Sukarno, die hij een grote snobbistische fantast noemde. Dr. FARMA zou het ten zeerste toejuichen indien het Indonesische volk de resolute ideeën van de Chinesche Volksrepubliek zou willen en kunnen volgen.

KB, 9 Juni 1952 y

VRIJ VOOR ACTIE

2015

No. 25
Documentatie
Knipseldienst.
Tel. 183830
Toestel 7

Paraaf:

CAN

De Maasbode

10 APR 1952

BUITENLANDSE KRONIEK

Communisme in India

De verkiezingen in India, welke enkele maanden in beslag hebben genomen, zijn nu geheel en al achter de rug; de zetels zijn toegewezen en in en buiten India houdt men zich druk bezig met het trekken van conclusies. Wat eigenlijk altijd, maar voor landen, waarvan grote delen tot de minder ontwikkelde, zelfs tot de geheel onontwikkelde gebieden behoren, wel heel bijzondere en eigenaardige moeilijkheden oplevert. Vastgesteld kan worden, dat de regering Nehroe een zeer eerlijke en zeer ernstige poging heeft gedaan om waarlijk democratische verkiezingen te houden. Dat had begrijpelijke bezwaren in een land, dat nog een meerderheid van analphabeten heeft, die bovendien politiek volkomen ongeschoold zijn; waar een groot deel van de bevolking in een nauwelijks nog menselijk te noemen ellende verkeert, voortdurend op de rand van de hongersnood, vaak stervend van de honger. Natuurlijk, het kon eenvoudig niet anders, heeft men naar methoden moeten grijpen, welke hier in het Westen een verkiezing ongeldig zouden maken; maar de democratie is nu eenmaal geen absoluut begrip; zij is een methode, een levenssfeer, volgens haar vurigste verdeders een mythe of een mystiek. En dan spreekt het vanzelf, dat die methode aangepast moet worden aan de uiterlijke omstandigheden. Zelfs in het Westen heeft men heel wat soorten democratie, met als gemene deler vrije, geheime, algemene verkiezingen. India heeft er een gemaakt, wat er in dat land van te maken viel; meer kon het werkelijk niet doen.

In de nu achter ons liggende verkiezingscampagne was, we hebben er vroeger reeds op gewezen, de aandacht heel sterk gevestigd op drie partijen: de congrespartij van minister-president Nehroe, de socialistische en de communistische partij. Daarvan heeft de congrespartij meer dan twee derden van de zetels in het bondsparlement en in de parlementen van de afzonderlijke staten verkregen, echter slechts 44 procent van de in het gehele land uitgebrachte stemmen; dit laatste betekent, dat de potentiële oppositie veel en veel groter is dan uit de zetelverdeling zou kunnen blijken. Dit is een zaak, welke in de toekomst zal spelen, voor de huidige parlementaire periode echter slechts van secundair belang is.

Van veel meer gewicht is, dat de communistische partij op een na de sterkste in het bondsparlement is geworden en in West-Bengalen, Madras, Haiderabad en Travancore-Cochin zelfs vlak achter de congrespartij aankomt; in de kleine grensstaat Tripura, tussen Oost-Pakistan en Assam veroverden zij zelfs de enige twee zetels; in de overige staten behaalden zij slechts enkele zetels. De communistische

actiek is geweest al hun streven om te concentreren, waar zij een goede kans maakten; zo stelden zij voor het bondsparlement slechts 70, voor de verschillende landdagen 593 kandidaten; voor de socialisten waren deze cijfers resp. 255 en 786, maar deze laatste hebben het er verre van voorspoedig afgebracht. Hun nederlaag is zelfs een der grootste verrassingen bij de verkiezingen geworden en voor velen ook een teleurstelling, want men had gehoopt, dat zij een constructieve oppositie zouden kunnen vormen, welke tot dusverre in het Indiase parlementaire leven geheel onbreekt.

De communisten beschikken in het bondsparlement als tweede partij toch slechts over een kleine tien procent der zetels, maar hun morele succes wordt zeer belangrijk geacht, vooral wijl hun aanhang, welke natuurlijk veel groter is dan tien procent, speciaal onder de landelijke, de agrarische bevolking te zoeken is. Noch in Bombay, noch in Ahmedabad of andere sterk geïndustrialiseerde gebieden hebben zij grote invloed op de arbeiders kunnen krijgen; alleen in Calcutta, waar zij reeds sinds jaren werken, kregen zij een flink aantal stemmen. Hun grote propaganda hebben zij echter gericht, daarbij het Chinese voorbeeld volgend, op de totaal verarmde boerenbevolking, welke zij politiek hebben georganiseerd. Daarbij beperkten zij zich tot dusverre tot die streken, welke als van nature steunpunten voor verdere agitatie kunnen worden; of reeds zijn.

De opgang van het communisme in India is nog geen direct gevaar voor het land en daardoor ook voor Azië; maar wel moet men er het begin van een ernstige bedreiging in zien. Op de allereerste plaats wijl India naast China een sleutelpositie in Azië inneemt; en vervolgens omdat ook Nehroe, al is hij persoonlijk in het geheel geen communist, toch bepaalde sympathieën koestert, welke een versterking van het volbloed-communistische element verre van onbedenklijk doen zijn.

Nehroe is een uitgesproken voorstander en propagandist van de zgn. derde macht. D.w.z. hij wil in het niet-communistische Azië en dan liefst in samenwerking met West-Europa (waar hij ongetwijfeld enige weerklink vindt), een neutraal blok vormen, dat zich politiek en militair noch bij de Verenigde Staten noch bij de Sovjet-Unie aansluit; en in geval het tot een oorlog tussen deze twee kolossen zou komen, een strikte neutraliteit zou handhaven. Nu is neutraliteit een zaak, welke allerminst alleen van „de neutralen” afhangt (men denke aan bijv. Nederland, België en Noorwegen in de jongste oorlog); maar zij is bovendien alleen mogelijk, als het neutrale blok over een dergelijke militaire macht beschikt, dat een agressie er tegen praktisch zeker ook de nederlaag voor de aanvaller betekent. Echter, militair betekent India niet veel, evenmin als de Arabische Liga; die zwakte is verre van een waarborg; veel meer een gevaar. In die geest is de uitslag van de Indiase verkiezingen zeker niet bijzonder geruststellend.

Periodiek :

Datum :

CIRCULATIE

Niet langer houden dan dagen

AAN	GEZIEN		Volgens geadresseerde nog t.k. aan
	dat.	par.	
P & B			

Aantekeningen:

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

ONAFGEDAAN

opleiding naar leere Contr. staf.
(NA het betreft hier rentier info
over volgeleerde leere staf. 3
code volledig? SPE en CBT ok)
in aan te leggen o.d.
alg ok. "India"

Afd./Sect.:

Dat.:

4/1

Par.:

Acro

Interne aanwijzingen ACD.

~~Interne aanwijzingen~~

~~Q~~

ACD. 1C

Dat. 31-1-52

Par.:

MR (K)

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

KA 86

Duurna circuleren afs. loopst. B, C, D, E Acro
ako. 3/4

ph. 4. 1/2

HB

BA

B. III

B. IV

B. V

5. 9. 51

3

HC

22/10/51

25/10/51

25/10/51

MO 2/11

HB

PH. 9

KO

R 1114

U 36731a - C 56 - C1/cs2

28 Augustus 1951.

Land: INDIA
Onderwerp: Intelligence Bureau

Referenties: -

Datum van waarneming: 9 Aug 51

Bron: BZ

Opmerkingen: hierbij doe ik U afschrift toekomen van een artikel, hetwelk mij van het Ministerie van Buitenlandse Zaken bereikte, verschenen in de "Overseas Hindustan Times" van 9 dezer, waaruit blijkt, dat bij de Indiase autoriteiten de bedoeling bestaat over te gaan tot het opzetten van een "Central Bureau of Investigation and Intelligence".

8

Verzonden aan: -

Aan het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst
Javastraat 68
'sGRAVENHAGE.

THE OVERSEAS HINDUSTAN TIMES

9th August 1951

CENTRAL INTELLIGENCE BUREAU PLAN

NK

The Government of India will eventually set up a Central Bureau of Investigation and Intelligence on the model of the Canadian Mounted Police or the American FBI, Mr H.V.R. Tengar, Secretary, Home Ministry, said in Delhi, addressing the conference of Special Police officers.

The Home Secretary envisaged the possibility of the merger of the Special Police Establishment and the Divisional Intelligence Bureau in the Central Bureau, the former becoming its investigation branch and the latter its intelligence branch. The investigation branch would deal with offences of federal nature, such as currency fraud, Customs rackets, railway sabotage and corruption in Central Government departments. The Central Government were consulting the State Government on a proposal of this nature.

Mr Tengar thought this proposal could materialize only if they had sufficient resources in honest and talented men who would ensure the success of the organization. He, therefore, appealed to the officers to build up the reputation and efficiency of the SPE and the DIB and thus lay the foundations of a Central Bureau of Investigation and Intelligence.

He referred in this connection to the traditions of the Canadian Mounted Police and the FBI and said that no court had ever said that it disbelieved in the evidence of a member of the CMP. Similarly every criminal trembled when he came across an FBI man.

USEFUL WORK

Mr Tengar said the Government was aware of the difficulties the SPE was faced with. A committee consisting of members of Parliament and presided over by Bakshi Tek Chand had already gone in great detail into the working of the SPE. The committee was convinced that the performance of the SPE had been useful from many point of view. The Government were introducing in the next session of Parliament a Bill incorporating the recommendations of this committee.

One serious limitation in the working of the SPE was the inordinately long period cases took to conclude. To remedy this, it had been decided that only important cases should be taken up for investigation by the SPE and not those of a trifling nature.

Concluding, Mr Tengar emphasized that it was not enough if they solved their present difficulties in the way of successful investigation of corruption offences, but they should strive to perfect their organization and build up a tradition which could be looked upon with pride by the nation.